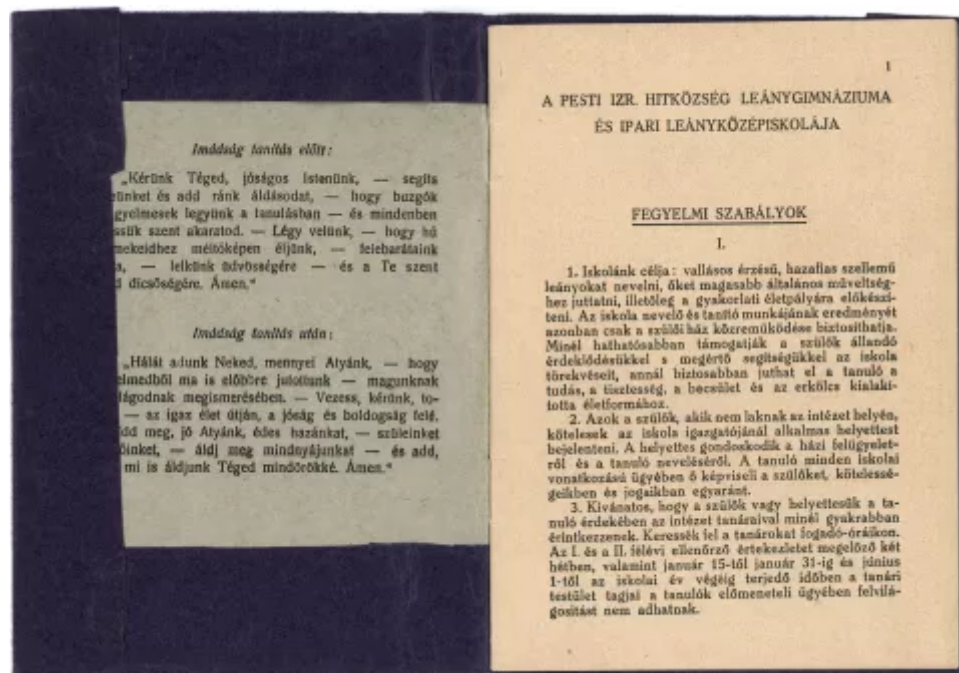

Szekeres-Varsa Ellenőrző Naplója

Varsa Veronika I. g. osztályos tanuló ellenőrző naplója a Pesti Izr. Hitközség Leánygimnáziuma és Ipari szakközépiskolájában

FEGYELMI SZABÁLYOK

1. Iskolánk célja: vallásos érzésű, hazafias szellemű leányokat nevelni, őket magasabb általános műveltséghez juttatni, illetőleg gyakorlati életpályára előkészíteni. Az iskola nevelő és tanító munkájának eredményét azonban csak a szülői ház közreműködése biztosíthatja. Minél hathatósabban támogatják a szülők állandó érdeklődésükkel s megértő segítségükkel az iskola törekvéseit, annál biztosabban juthat el a tanuló a tudás, a tisztesség, a becsület és az erkölcs kialakította életformához.

6. A tandíjat minden hónap 10-ig postatakarékpénztári befizetési lapon kell befizetni. Azt a tanulót, aki a kötelező díjakat nem fizeti meg, kénytelenek vagyunk az iskola látogatásától eltiltani.

11. Az iskolában és minden hivatalos alkalomkor a tanuló az előírt sapkában és egyenruhában köteles megjelenni. Szépitőszer, rizspor, festék használata mind az iskolában, mind az iskolán kívül szigorúan tilos. A tanuló ne aggassa tele ruháját, sapkáját haszontalan csecsebecsékkal.

Ékszereket ne viseljen. Hajadonfővel a tanulók a szorgalmi idő alatt nem járhatnak.

14. A tanulók az első óra kezdetén és az utolsó óra végén imádkoznak. Az imádság befejezése után elmondják a Hiszekegyet¹.

[¹ Nyilván nem az ún. Apostoli Hitvallás (Credo) nevű keresztény imádságról van szó, hanem az ún. "Magyar Hiszekegy"-ről. Lásd a szócikket.]

1943-ban befejeztem az elemit, és 1943 őszén már nem úgy volt, hogy oda megy a zsidó kislány, ahova a szülei óhajtják. Két lehetőség látszott: vagy polgári iskola, vagy a Zsidó Gimnázium. A szüleim között nézeteltérés támadt, mert apám azt mondta, hogy felekezeti iskolába nem megy a

gyerek. Anyám meg azt mondta, hogy olyan helyre megy a gyerek, ahol biztos, hogy nem kap semmi betegséget. A polgári iskolában jobban ki van téve a betegségnek. Így mentem a Zsidó Gimnáziumba, de nem az Abonyi utcába, mert ott nem fértünk el. Volt egy Lázár Piroska nevű magániskola, az Abonyi utca kihelyezett tagozata a mostani Balassi Bálint, akkor Személynök utcában, egy bérház emeletén. Ötvenöten tanultunk egy osztályban, két szobát nyitottak egybe. A hallból és még egy helyiségből már korábban csináltak tornatermet, de abban is csak egy fél osztály fért el, ezért az órarendet úgy állították be, hogy német/torna, torna/német. Amíg a felének tornaóra volt, a másik felének német, és aztán cseréltek. Ez a tanév egy évig se tartott. Emlékszem a szüleim döbbenetére, amikor bejöttek a németek, és arra, hogy mondták: "Nagyon komoly baj van."